

OTKAZ UGOVORA O RADU ZAPOSLENOM ZBOG POVREDE RADNE OBAVEZE**Zakon o radu****član 179 stav 1 tačka 2)**

Krivica zaposlenog

Sentenca:

Zaposleni je odgovoran za povredu radne obaveze zbog nemarnog izvršavanja dužnosti i obaveza i povrede propisa o preduzimanju mera zaštite zaposlenih.

Iz obrazloženja:

"Tužiocu je otkazan ugovor o radu na osnovu člana 179. stav 1. tačka 2) Zakona o radu (dalje: Zakon), kojom je propisano da poslodavac može zaposlenom da otkáže ugovor o radu ako za to postoji opravdani razlog koji se odnosi na njegovo ponašanje i to ako zaposleni svojom krivicom učini povredu radne obaveze utvrđene opštim aktom ili ugovorom o radu, te primenom odredbe člana 33. tač. 1) i 3) Pravilnika o radu tuženog (dalje: Pravilnik) - nemarno izvršavanje dužnosti i obaveza i povrede propisa o preduzimanju mera zaštite zaposlenih.

Odredbom člana 180. Zakona je propisano da je poslodavac dužan da, pre otkaza ugovora o radu, u slučaju iz člana 179. tač. 1) do 6) ovog zakona zaposlenog pisanim putem upozori na postojanje razloga za otkaz ugovora o radu i da mu ostavi rok od najmanje pet radnih dana od dana dostavljanja upozorenja da se izjasni na navode iz upozorenja (stav 1.); u upozorenju iz stava 1. ovog člana poslodavac je dužan da navede osnov za davanje otkaza, činjenice i dokaze koji ukazuju na to da su se stekli uslovi za otkaz i rok za davanje odgovora na upozorenje (stav 2.).

U konkretnom slučaju tuženi je sve navedene zakonske odredbe poštovao u postupku donošenja spornog rešenja od 5.6.2009.godine, kojim je tužiocu otkazan ugovor o radu. Pobijanom odlukom je utvrđeno da je rešenje doneto od strane ovlašćenog lica u pisanom obliku i sadrži i obrazloženje i pouku o pravnom leku. Donošenju rešenja prethodilo je pismeno upozorenje o postojanju razloga za otkaz ugovora o radu koje je dostavljeno tužiocu.

Naime, u toku postupka je pravilno utvrđeno da tužilac nije nosio zaštitne naočare na radnom mestu na kojem je obavezno nošenje zaštitnih naočara, te da je time, svojom krivicom, učinio povredu radne obaveze predviđenu članom 33. tač. 1) i 3) Pravilnika.

Suprotno neosnovanim žalbenim navodima, tužilac je odgovoran za povredu radne obaveze predviđene Pravilnikom, zbog nemarnog izvršavanja dužnosti i obaveza i povrede propisa o preduzimanju mera zaštite zaposlenih. Nije postojao opravdan razlog da tužilac ne nosi zaštitne naočare, tužilac je bio zadužen zaštitnim naočarima, prošao je

propisanu obuku iz zaštite na radu, te mu je bilo poznato da je na radnom mestu na kome je radio bilo obavezno nošenje zaštitnih naočara. Nadalje, tužiocu je bilo poznato da naočare može da skine tek kada se udalji tri metra od linije gde je livljenje, i to na saobraćajnicu kojom je dozvoljeno kretanje, da tamo može da obriše naočare, a da prilikom obavljanja posla svoga radnog mesta mora uvek da nosi zaštitne naočare. Upravo iz ovih razloga postoji krivica tužioca za povredu radne obaveze predviđene Pravilnikom.

Dakle, suprotno žalbenim navodima, tužilac kritičnom prilikom nije poštovao odredbu Pravilnika, te je njegovo ponašanje suprotno dužnosti zaposlenog da poštuje dužnosti i obaveze i propise o preduzimanju mera zaštite zaposlenih, odnosno dužan je da poštuje odredbe Pravilnika, kako ne bi ugrozio svoju bezbednost i zdravlje. Obzirom da je postupio suprotno odredbama Pravilnika i da postoji njegova krivica, to, suprotno navodima žalbe, prvostepeni sud pravilno utvrđuje postojanje povrede radne obaveze predviđene članom 33. tač. 1) i 3) Pravilnika, kao osnov za otkaz ugovora o radu po osnovu člana 179. tačka 2) Zakona."

(Presuda Apelacionog suda u Novom Sadu, Gž1. 1216/2011 od 25.1.2012. godine)

